حافظهی نهان

این حافظه، با گنجایش ۲۵۶ بایت، با ساختار نگاشت مستقیم در فایل "cache.v" پیادهسازی شدهاست. دارای ۶۴ خط می باشد که هر خط گنجایش ۴ بایت داده را دارد: بنابراین برای دسترسی به هر خط، ۶ بیت داده _ log64 = 6 _ کافی خواهدبود. با فرض اینکه طول آدرس حافظه ی اصلی برابر با ۱۲ بیت داده باشد، و این که اندازه ی هر خط برابر با ۴ بایت داده باشد و برای offset ، بیتی در نظر نگیریم(اندازه ی هر word را ۴ بایت درنظر گرفته ایم)، اندازه ی هر از با ۶ بیت خواهد شد. در بلوک initial فایل داده شده، تمامی بیتهای valid و tag را در ابتدا، برای تمامی خانهها با ۰ مقدار دهی شده است.

حافظهی RAM

این حافظه، با اندازهی تقریبی ۱۶ کیلوبایت، در فایل "ram.v" پیادهسازی شدهاست. دارای ۲^۸۱۲ خط که هرکدام، گنجایش ۴ بایت داده را دارند، میباشد، بنابراین طول آدرس برای آن ۱۲ بیت خواهد بود و هر کلمه دارای ۴ بایت اندازه میباشد.

ارتباط حافظهی Cache و RAM

در فایل "cache_and_ram.v" ارتباط دو ماژول بالا، به صورت سنکرون با کلاک، توصیف شدهاست بدین صورت که مشخصات درخواست های به Cache در رجیسترهایی زخیره میشوند، اگر در لبهی بالاروندهی کلاک، مقدار این رجیستر ها تغییر کند، Cache با بررسی مقدار gtag جدید، اقدام مناسب را انجام خواهد داد، توجه شود که در این حافظهی نهان از مکانیزم write through برای نوشتن hit ها در cache بهره میبرد، بنابراین برای آپدیت کردن داده هایی که در حافظهی نهان یافت میشوند، علاوه بر نوسازی آن ها در cache باید به نوسازی آنها در RAM نیز بپردازیم. بنابراین برای زمانهایی که نسبت خواندن از حافظه بسیار بیشتر باشد، cache ما کاراتر خواهد بود.

یک سناریو که در آن Cache با دو راه بهتر از کش نگاشت مستقیم عمل می کند

یک مزیت که کش با دو راه نسبت به کش نگاشت مستقیم می تواند داشته باشد، دیر تر قربانی کردن داده در حافظه است: از طرفی داشتن set کوچک تر، به نوعی موجب قربانی دادن بیشتر خواهد شد. حالتی را در نظر بگیرید که در آن، کاربر بخواهد از دو خانه با tag های متفاوت ولی set های یکسان، به صورت متوالی استفاده کند، بنابراین این دو داده، محل یکسانی در حافظه اشغال خواهند کرد، حال اگر از کش با ساختار دوم استفاده کنیم تنها miss ۲ در ابتدای کار خواهیم داشت و سپس می توانیم به ۲ داده دسترسی داشته باشیم، این در حالی است که در کش با نگاشت مستقیم، به اندازه تعداد دفعات استفاده از دو داده، miss خواهیم داشت.